

ligt vil være enige i Hovedpunkterne i denne Sag, er det vort Ønske ved et Samarbejde med Husmoderforeningerne at afværge, at vore Organisationer uden Grund kommer til at optræde imod hinanden i denne Sag og derved give Udtryk for en Splittelse mellem Landets Kvinder i et Spørgsmaal, om hvis Hovedpunkter de i Realiteten er enige. Denne Splittelse fører nemlig - til megen Skade for Sagens Løsning - let ud i, at de to Organisationer af de politiske Partier "spilles ud" mod hinanden, saaledes som det bl. a. er sket i den nu afsluttede Rigsdagssamling jfr. Rigsdagstidende 1922, Landstingets Forhandlinger, Spalte 1558:

Ordføreren for Venstre (Efferse) "..... Jeg skal endelig omtale et Spørgsmaal, som Mindretallet har behandlet i Betænkningen, det samme Spørgsmaal, som er behandlet i et Andragende fra Dansk Kvindesamfund, der findes som Bilag III til Betænkningen, nemlig Spørgsmaalet om, hvorvidt den højtærede Justitsminister har handlet rigtigt ved at udskyde Reglerne om Ægteskabets Retsvirkninger til Afgørelse ved senere, særlig Lov. Mindretallet og "Dansk Kvindesamfund" mener at Ministeren handler urigtigt, men Flertallet og formentlig ogsaa "Københavns Husmoderforening" har den modsatte Opfattelse. Meningerne er altsaa delte. De under Behandlingen af Lovforslaget om Ægteskab foreslåede Regler ang. Ægteskabets Retsvirkninger er saa stærkt afvigende fra det bestaaende og vil medføre saa betydelige Indgreb i Familielivet og Samfundslivet i det hele, at en forhastet Afgørelse heraf vilde være meget forkastelig. Jeg betvivler ikke, at " Dansk Kvindesamfund" ligesom de, der var Medlemmer af Folketinget i 1918-19 og 1919-20 og da vedtog nye Regler for Ægteskabets Retsvirkninger, er meget godt inde i Sagen, men jeg mener tillige, at den ikke har været overvejet af Befolkningen i al Almindelighed i det Omfang, som den har Krav paa. Om denne Sag bør der i alt Fald ikke lovgives paa Prøve, men for lang Tid og efter særlig omhyggelig Overvejelse....."